

ПОКРЕТАЊЕ

ВАВИЛОН

Јутро се дечије узбуркало
Дубоким рекама крви његове
Она згуснута у креч на тргу
Помешаних језика и сладуњаваог вина

Превали се време кроз ходник
Пупчани. Цијук зарони у средиште ума
Широким, слободним замахом
Избриса прву слику
Да у просторима душе

Врагови се легу.

Чему јарболи наши на кули
Узиданих костура и огледала
За победника треба донети
Измождени кикот за уснуле

Само хијене знају разлог
За смех. У пресудни бој закорачити,
У огледало, у тамну дубину прамајке;
Са ово мало светла што даје га
Неухватљиви тренутак дана.

ФИЛОЗОФ

Постоји забрана при уласку
У камен са западне стране.
Какав би смисао имала пећина
Без одјека и пар љутих звери
У близини. Фосилна канџа
И змијски зуб једном отворен
Савршен су поредак ствари
У дворишту самозванца.

Под небом високо дигнути град
Блиставе куполе, вртови цветни –
У нама дубока вода
Што нечујно протиче.

УМЕТНИК

Река из ништавила што тече
У нама божанском снагом понире,
Избија, таласа. Невидљиво
Видљивим чини. Нечујно
У звук преобраћа. Непокретно
Оживљава изван речи

Кост, крв и дах у нама
А потом васкрсавају красоте
По врстама својим. Разлива се
Тачка коју нико не може
Да одреди. Велики домаћин
Тако у дому своме господари.

СВЕТА КЊИГА

Стојимо уплашени на обали
Непознатој. Невидљиве кидамо
  листовете
Призивајући тамну ноћ,
                        Заборав – можда.
Кроз прсте, зенице
Очију заклоњених осећамо
Да дан изнова олистава
Исцртавајући путању у нама.